

מ"ת 19269/06/14 - מדינת ישראל נגד פ ה

בית משפט השלום בחיפה

17 יוני 2014

מ"ת 19269-06-14 מדינת ישראל נ' הבריוול (עציר)

מ"ת 19228-06-14

בפני כב' השופט אחסאן כנעאן
המבקשת
נגד
המשיב
פ ה

נוכחים:

ב"כ המבקשת: עו"ד אפרת ברזני

ב"כ המשיב: עו"ד גב' רגינה קוזניץ (מטעם הסניגוריה הציבורית)

המשיב: בעצמו (באמצעות הליווי)

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

1. לפני בקשה למעצר המשיב עד לתום ההליכים. בד בבד עם הגשת הבקשה הוגש כנגד המשיב כתב אישום המייחס לו עבירת תקיפת חסר ישע הגורמת חבלה של ממש על ידי אחראי, עבירה בניגוד לסעיף 368ב (א) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977.

2. על פי הנטען בכתב האישום במועד הרלוונטי לו עבד המשיב כמטפל סיעודי בבית אבות "ל" בחיפה והיה אחראי על החולים שבטיפולו. ש ב (להלן: "המתלונן"), יליד 1925, הינו מטופל סיעודי בבית האבות, אינו מתנייד בעצמו, חולה דמנציה, במצב קוגניטיבי ירוד וזקוק לעזרה בכל הפעולות היומיומיות.

3. ביום 29.5.2014 בשעות הערב העביר המשיב את המתלונן מכיסא הגלגלים למיטתו השכיב אותו והתחיל להכינו לקראת שינה. המתלונן ניסה להרחיק את ידיו של המשיב מפניו ואז המשיב בתגובה הכה בבטנו של המתלונן שתי מכות אגרופי ומכות נוספות בידו בפניו של המתלונן כל זאת כאשר המתלונן צועק

עמוד 1

"די, די", "זה כואב", "גמרנו גמרנו".

4. כתוצאה מהתקיפה נגרמו למתלונן שריטות קטנות בשפה העליונה, דימום בפה ושטפי דם כחולים באזור הפה.

5. המשיב אינו חולק על קיומן של ראיות לכאורה.

6. המבקשת טוענת כי מתקיימות בענייננו שלוש עילות מעצר: האחת מסוכנות והשנייה עילת ההימלטות מאימת הדין והשלישית השיבוש. עוד טוענת כי לא ניתן לשחרר את המשיב לחלופת מעצר. המשיב אינו חולק על קיומה של עילת המסוכנות אך טוען לעוצמתה. המשיב חולק על קיומה של עילת ההימלטות ולחילופין טוען לעוצמתה כך גם לגבי עילת השיבוש. המשיב טוען כי יש לשחררו לחלופת מעצר.

7. באשר לעילת השיבוש והאפשרות כי המשיב ישפיע על עדי תביעה מעובדי בית האבות חשש זה הינו חשש מזערי בשים לב לכך כי האירוע עצמו מתועד במצלמת אבטחה. בכך אני מסכים עם טענת המשיב. לעניין זה אני מפנה לתיק בו נידונו נסיבות דומות של אירוע התעללות במטופלים על ידי מטפלים אשר תועד על ידי מצלמות אבטחה (ראה: מ"ת (מחוזי חיפה) 49038-10-13 **מדינת ישראל נ. פנישב ואח'** [לא פורסם] אם כי כאן להבדיל משם לא הואשם המשיב בעבירת התעללות).

8. מן המשיב אכן נשקפת מסוכנות. יחד עם זאת, הוא נעדר עבר פלילי. למעט מקרה הבודד נשוא כתב האישום לא מיוחסים לו מקרים נוספים או עבירת התעללות. מסוכנותו של המשיב הינה קונקרטיית כלפי אותו מתלונן. גם במקרים יותר חמורים בהן מתקיימת עילת המסוכנות שוקל בית המשפט שחרור לחלופת מעצר כפי שנקבע בבש"פ 4224/99 **מ"י נ. כהן** [פורסם בנבו] בו נקבע:

"חובה היא לשקול בכל מקרה וגם בעבירות חמורות, חלופת מעצר, והשאלה נתונה לשיקול דעתה של הערכאה הראשונה. עליה לבדוק אם החלופה מבטיחה את תכלית המעצר. אם תמצא לומר, שבכל מקרה של ביצוע עבירה חמורה מתבקשת מסוכנותו של הנאשם ואין להחליט על חלופת מעצר, נמצאת מרוקן את חובת שקילת החלופה מתוכן."

9. העילה השלישית, הימלטות מאימת הדין, מתקיימת במקרה הניצב לפני במלוא עוצמתה. יום למחרת האירוע ביקש ממנו מנהל בית האבות שלא להגיע לעבודה עד להודעה אחרת תוך שהוא מידע אותו אודות החשד המופנה כלפיו. המשטרה ניסתה לחפש את המשיב בכתובת מגוריו בחיפה אולם הוא עזב את ביתו. לאחר מכן נמסר למשטרה מידע על ידי חברו לעבודה בבית האבות כי המשיב עזב לתל-אביב וביקש ממנו לפנות את החפצים מדירת מגוריו השכורה מאחר והסכם השכירות מסתיים לטענתו בסוף חודש מאי. עוד מסר כי המשיב מסר לו כי הוא מתכוון לעזוב את הארץ עקב הבעיות בעבודה. המפקחת המוצעת אף העידה לפני כי שוחחה עם המשיב בטרם נעצר ואמרה לו כי עליו להסגיר עצמו למשטרה. לבסוף לאחר מספר ימים נתפס המשיב, לאחר שבוצע איכון טלפוני, בטבעון. הוא מסר בחקירתו כי לן שם אצל ידידה.

השוטרים אשר עצרו אותו שם וארבו לו ליד מכוניתו ראו אותו יוצא מאחד הבתים אך לא ניגש מיד לרכבו. לאחר שבדק כי השטח נקי הוא ניגש לרכב ואז נעצר. בחזקת המשיב היה בין היתר דרכונו. התנהגותו של המשיב אשר "נעלם" ואי התייצבותו למשטרה כאשר הוא לא מוסר בעצמו את דירתו לבעל הבית ומבקש מחברו אליק לפנותה תוך שהוא מוסר לו כי בכוונתו לעזוב את הארץ, מקימות כאמור את עילת ההימלטות במלוא עוצמתה. לכן המקרה הניצב לפני שונה מהמקרה שנידון בעניין פנישב בו הורה בית משפט המחוזי על שחרור מטפלים שהתעללו במטופלים לחלופת מעצר. שם מדובר במטפלים ישראלים שלא התעורר חשש בעניינם להימלטות מאימת הדין.

10. נשאלת השאלה האם החלופה המוצעת יש בכוחה לאיין חשש מהימלטות מאימת הדין? התרשמתי לטובה מהמפקחים המוצעים ומכנותם לשמור על המשיב. יחד עם זאת, החלופה המוצעת אינה הדוקה דיה, שכן המפקחים אינם אמורים לשמור על המשיב בכל שעות היממה בשים לב לכך כי שלוש שעות ביום המפקחת אמורה להיות בטיפול בבית חולים רמב"ם כאשר המפקח נמצא בזמן זה בעבודה. אני סבור כי ניתן לשחרר את המשיב רק לחלופה הדוקה. בהקשר זה איזוק אלקטרוני לבדו בשעות שהמשיב נשאר לבדו בבית אינו מספיק. הנני סבור כי בנוסף על האיזוק אמור להתווסף פיקוח אנושי על המשיב.

11. בשים לב לכך, אני מקבל את הבקשה ומורה כי המשיב יישאר במעצר עד לתום ההליכים. יחד עם זאת במידה ותוצע חלופה הדוקה כפי שציינתי לעיל אהיה מוכן לשקול מחדש את עניינו של המשיב.

ניתנה והודעה היום י"ט סיוון תשע"ד, 17/06/2014 במעמד הנוכחים.

אחסאן כנעאן, שופט

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

אני קובע המשך דיון ליום **19/6/14** בשעה **9:00** על מנת לאפשר למשיב לגייס מפקח נוסף.

אני מאריך את המועד להוצאת תעודת חיסיון עד להחלטה אחרת.

ניתנה והודעה היום י"ט סיוון תשע"ד, 17/06/2014 במעמד הנוכחים.

עמוד 3

